

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/136/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816216004
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816216004.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu A., zastúpeného E., proti žalovanému K. o zaplatenie 1.047,81 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. marca 2018, č. k. 7Csp/101/2016-156, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 29. marca 2018, č.k. 7Csp/101/2016-156 súd prvej inštancie zastavil konanie o zaplatenie sumy 7,20 eur, o úroku z omeškania 5,25% ročne zo sumy 1.040,61 eur od 20.02.2014 do 20.08.2017, o úroku z omeškania 0,25% ročne zo sumy 1.040,61 eur od 21.08.2017 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatenie sumy 1.047,81 eur s príslušenstvom. Žalovanému priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.000 eur, ktorý mal vrátiť v 48 mesačných splátkach, s dohodnutým úrokom 32% ročne. Dňa 28.08.2013 bola uzavretá Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky evidenčné číslo XXXXXXXX, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu M., poskytnúť žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.675,20 eur, a záväzok žalovaného pôžičku splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach po 35,91 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný zaplatil celkovo sumu 95,91 eur. Pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v 3. štvrtroku 2013, bežný úrok za úvery poskytované bankami predstavoval 12,99% ročne. Priemernú úrokovú sadzbu za úvery poskytované bankami: 12,99% ročne, v predmetnom časovom období úrok: 32% ročne, prekročoval o 2,5 násobok. Žalobca nepreukázal, že by aj iné nebankové subjekty bežne poskytovali úvery (vo výške 1.000 eur) za odplatu 32% ročne, a ani z doterajšej rozhodovacej činnosti súdu takéto zistenia nevyplývajú. S poukazom na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 28.08.2013, súd zisťoval u nebankových subjektov (postup podľa § 295 Civilného sporového poriadku), aká bola výška odplaty (úroku), za ktorú spotrebiteľom poskytovali z titulu uzavretej úverovej zmluvy peňažné prostriedky (bod 27.). Výzvu adresoval viacerým nebankovým subjektom. Ani jeden z nebankových subjektov, ktorým bola výzva adresovaná, však v písomnom vyjadrení neuviedol, že by v mesiaci auguste 2013 poskytovali úvery za 32% úrok ročne, resp. za úrok približujúci sa 32%. Spoločnosť P. poskytovala obdobné úvery za 18% až 23% ročný úrok. Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní zo dňa 16.03.2018 na podania od nebankových subjektov nereagoval. Súd považuje za rozpor s dobrými mravmi, ak sa spotrebiteľovi poskytol, či už právnym predchodcom žalobcu alebo iným nebankovým subjektom, úver s úrokom viac ako 2,5 krát (podstatné prevýšenie) prevyšujúcim priemerné úroky porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája

absolútnu neplatnosť (§ 39 Občianskeho zákonníka), nemožno obhajovať princípom zmluvnej slobody. Úrok 32% ročne je úrokom, ktorý je neprimerane vysoký a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka), lebo podstatne prevyšuje odplatu požadovanú za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (u bánk 2,5 krát, u nebankových subjektov nebolo zistené, že by v predmetnom časovom období obvykle poskytovali úvery za úrok 32% ročne). V danom prípade síce bolo možné oddeliť časť zmluvy, ktorá v sebe obsahovala dohodu o výške úrokov (32% ročne), od samotnej zmluvy, avšak jej obsah tvorí nedeliteľný celok vo vzťahu k dohodnutej výške úrokov. Túto dohodu súd považoval za neplatnú z vyššie uvedených dôvodov a podľa obsahu ju nebolo možné deliť tak, ako to má na mysli § 41 Občianskeho zákonníka (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo 26/2011). S poukazom na uvedené skutočnosti, Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 28.08.2013 je neplatným právnym úkonom v celosti. Napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co 225/2017 (ktoré je skôr ojedinelým rozhodnutím), úrok 32% ročne súd považuje z dôvodov, ktoré už vyplývajú z odôvodnenia rozsudku za úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Súčasne poukazuje na rozhodnutie napr. Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co 462/2015, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co 48/2017, Okresného súdu Prešov sp.zn. 20C 57/2016, Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 7C 428/2016, Okresného súdu Prešov sp.zn. 17C 75/2015, ktoré v obdobnej veci úrok 32% považovali za úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Súd za potrebné považuje uviesť i to, že súdy sa už značne kriticky vyjadrili aj k nižším úrokovým sadzbám: Krajský súd v Prešove sp.zn. 3Co 67/2008 (25% ročne), Nemecký BGH v rozsudku AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12% (percentuálnych bodov) oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný, Krajský súd v Trenčíne sp.zn. 17Co 313/2010 (24% ročne). Žalovaný uplatnil námietku premlčania uplatneného nároku. Žaloba bola podaná dňa 15.12.2016 a vo vzťahu k poskytnutému plneniu, na základe neplatnej zmluvy je potrebné konštatovať, že bola podaná po uplynutí subjektívnej premlčacej doby (dvoch rokov), odvíjajúcej sa od poskytnutého plnenia dňa 29.8.2013, od ktorého súd premlčaciu dobu počítal (dňom nasledujúcim po poukázaní sumy 1.000,- eur z titulu uzavretej predmetnej zmluvy) s poukazom na skutočnosť, že žalobca, resp. jeho právny predchodca o poskytnutí peňažných prostriedkov (1.000,- eur) vedomosť mal. Nárok na vrátenie tohto plnenia (po odpočítaní zaplatenej sumy 95,91,- eur) sa tak premlčal dňa 29.8.2015 v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, počítanej dňom nasledujúcim po poskytnutí plnenia. Preto súd žalobu, ako neopodstatnenú zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku do zamietavého výroku v prevyšujúcej časti a výroku o náhrade trov konania podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 1.040,61 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% p.a. zo sumy 1.040,61 eur od 21.08.2017 do zaplatenia. Základné pochybenie súdu prvej inštancie je posúdenie zmluvného úroku 32% ako v rozpore s dobrými mravmi. Toto jeho právne posúdenie je nesprávne. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške do 1.500 eur vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2.štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.06.2013 predstavovala 46,06%. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32,00% nepresahuje 2x vážený priemer, je primeraná a v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXX je tak platná v celom rozsahu a uplatnený nárok je dôvodný.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril. Navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku ako vecne správneho. Nesúhlasil s odvolaním. Označil ho za bezdôvodné, neopodstatnené, s účelom vyhnúť sa náhrade trov. Namietal, že predložená úverová zmluva nemá zákonom stanovené náležitosti, nebolo preukázané, že H. E., ktorý zmluvu podpísal ako sprostredkovateľ, je oprávnený konať v mene M., resp. má licenciu na uzatváranie spotrebiteľských úverov od NBS.

4. Krajský súd, ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z., (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie z namietaných dôvodov a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

6. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozsudku a spochybnenie odvolacieho dôvodu žalobcu poukazuje na štatistický údaj zverejnený NBS - Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, z ktorého vyplýva, že priemerná úroková miera v nových obchodoch pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti od 1 do 5 rokov v období 03/13 predstavovala 10,68 %.

7. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dohoda o úroku vo výške 32% je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, keď úrok výrazne presahuje úrok v priemere dojednávaný finančnými spoločnosťami pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti v rozhodnom období.

8. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodneným právnym názorom súdu prvej inštancie poukazujúcim na rozhodnú citovanú judikatúru v tejto oblasti.

9. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti časti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť.

10. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

11. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutú časť rozsudku súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods.1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaného v zmysle § 251 ods. 1 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).